

Tisková zpráva

Uteklo půl století a znovu si řekli ano

Hned tři jubilejní svatby se ve dvou dnech, v pátek 10. srpna a v sobotu 11. srpna, konaly v obřadní síni historické budovy liberecké radnice. V pátek si po padesáti letech znovu řekli své ano manželé Poznarovi. V sobotu rovněž zlatou svatbu oslavili manželé Homolkovi. Ve stejný den obnovili svůj manželský slib, ale po šedesáti letech, také František a Hana Lipertovi.

Bohumil a Libuše Poznarovi, kteří žijí v Jablonci nad Nisou, se seznámili v roce 1959 na Mysliveckém plese na Jablonecké střelnici. V roce 1962 se v Liberci vzali. Vychovali dvě děti. Libuše se po jejich narození stala domácí malířkou bižuterie. Jejím největším koníčkem byl vedle péče o rodinu zpěv. Pan Bohumil také tíhl k hudbě, hrál na trumpetu a měl rád jazz. V roce 1965 se dokonce osobně setkal s ikonou jazzové muziky Luisem Armstrongem na jeho koncertu v pražské Lucerně. K dalším koníčkům Bohumila Poznara patřila jízda na motorce. „Ať jsou také další vaše společná léta naplněná radostí, porozuměním a láskou. Budu se na vás těšit znovu za deset let,“ popřál zlatým manželům oddávající Kamil Jan Svoboda, náměstek primátorky. A jaký recept mají Bohumil a Libuše Poznarovi na partnerský vztah pro celý život? „Hlavně musí jeden druhého tolerovat,“ podotkli svorně manželé.

Jaroslav a Hana Homolkovi, jejichž domovem se stal Liberec, se brali po krátké známosti 11. srpna roku 1962 v Ústí nad Labem. V té době již čekali první dceru, o 17 let později přivedli na svět ještě dvojčátka, také dcery. Pan Homolka pracoval dlouhá léta ve stavebnictví. Jeho žena byla lektorkou pohybové výchovy, tančila v divadle a také vedla úspěšnou skupinu moderního tance. Jaroslav byl celý život vášnivým lyžařem. Svou zlatou svatbu pojali Homolkovi v duchu jejich prvního manželského slibu před padesáti lety. Pan Homolka si vzal dobový cylindr, jeho žena si nechala u kadeřníka upravit účes do stylu počátku padesátých let. A jako svatební kytici nesla bílé karafiáty, rovněž odkazující na tehdejší dobu. „O tom, jestli si znovu řekneme ano, jsme se doma dopředu radili. Manželka rozhodla, že odpovíme souhlasně,“ vtipkoval při obřadu pan Jaroslav. „Ta dnešní svatba je větší legrace než naše první před půl stoletím, tehdy jsme se brali narychlo a měli jen dva svědky. Dnes si obřad víc užíváme,“ svěřil se pan Jaroslav. Jeho žena Hana připomněla, že jako sportovci vedli ke sportu také všechny tři dcery, a právě sport je naučil vytrvalosti a toleranci i v manželství.

Diamantovou svatbu (po šedesáti letech) oslavili František a Hana Lipertovi z Liberce. Poznali se v roce 1950 na Anenské zábavě v Terezíně, kam si tehdy svobodná Hana s kamarádkou zajela na prohlídku pevnosti a pan Lipert zde trávil povinnou vojenskou službu. Po vojně získal František práci v Liberci, přestěhoval se sem a do dvou let měli s Hanou svatbu. Vychovali dva syny. Radost jim nyní dělají čtyři vnoučata a tři pravnoučata. „Nedá se spočítat, kolik okamžiků radosti, ale i strastí vyplnilo vašich společných šedesát let. Diamantovou svatbou ale vaše soužití nekončí, tužby, naděje a přání, se kterými jste se tenkrát brali, žijí ve vás dál,“ promluvil k jubilantům radní Petr Černý, který oddával oba sobotní páry. „Pro to, aby spolu partneři vydrželi tolik let, musejí cítit jeden k druhému hlubokou

úctu. I u nás sem tam přeběhl nějaký mráček, ale nikdy nás nenapadlo, že bychom se kvůli němu rozešli," svěřil se František Lipert.

V Liberci 11. srpna 2012